Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 540 van 3 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn en is geboren in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 maart 2024. Op 13 maart 2024 dient de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 16 april 2025 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 14 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat). Dit is de bestreden beslissing:

"*A. Feitenrelaas*

U verklaart van Palestijnse origine, Arabier en soennitisch moslim te zijn en werd geboren op (…) 2004 te Khan Younis, Gaza. U heeft drie broers en vijf zussen, van wie een zus, A. (…), op 26 september 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende in België op basis van eigen motieven. U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA en kregen bijstand van deze organisatie.
U verliet Gaza op 20 augustus 2023 uit schrik voor Hamas en om uw familie in Gaza te kunnen ondersteunen. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u vier dagen verbleef, en maakte de oversteek naar Griekenland, waar u op 26 augustus 2023 aankwam in Mytilini. U diende in Mytilini een verzoek om internationale bescherming in op 5 september 2023. Op 28 september 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. Na uw erkenning moest u verplicht het opvangcentrum verlaten en belandde u op straat. U bleef in totaal twee maanden in Mytilini. Op 30 oktober 2023 trok u voor enkele dagen naar Athene, waar u ook op straat sliep. Daarna ging u met enkele Syrische mannen mee naar Kreta omdat er daar werk zou zijn. U sliep in Kreta ofwel op straat, of in een kraakpand en u vond werk in de landbouw. U werkte daar 40 dagen gedurende een periode van vier maanden. Daarna ging u terug naar Athene waar u naar een organisatie ging die u hielp om u uw ADET (Griekse verblijfskaart) en paspoort te regelen. In Athene verbleef u vijf dagen in een woongemeenschap, voor de rest sliep u op straat. U stelt dat u in totaal vier maanden en tien dagen in Athene verbleef. In Athene werd uw Ausweis gestolen, maar de politie wilde u niet helpen. Als u het openbaar vervoer nam en zwart reed kreeg u vreemde blikken of werden er scheldwoorden geroepen.
Uw zus regelde uw reis van Griekenland naar België. Op 11 maart 2024 kwam u per vliegtuig naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 13 maart 2024.
Bij terugkeer naar Griekenland vreest u de algemene situatie.

U legt de volgende documenten voor ter staving van uw verzoek:
- *Foto's van uw Palestijns paspoort*
- *Foto van uw Palestijnse geboorteakte*

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.
Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dat u psychische problemen hebt, namelijk slaapproblemen en stress, waarvoor u al twee keer naar de psycholoog ging (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud, 16.04.2025, p. 3). Voorts stelde u zich goed genoeg te voelen om het interview voort te zetten. Dit bleek ook uit het verloop van het persoonlijk onderhoud, u begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alle vragen begrepen te hebben en stelde u alles gezegd te hebben wat u wilde zeggen (CGVS, p. 24-25). Daarenboven maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van dit onderhoud. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.
Uit de elementen die voorhanden zijn (Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], 25.03.2024, verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, p. 9; informatie verkregen van het Ministry of Migration & Asylum [Hellenic Republic], 15.04.2024, [document 1, blauwe map]), blijkt dat u reeds internationale bescherming, namelijk de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 9).
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming

genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.
De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.
In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…
Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].
Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar

statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Het CGVS stipt vooreerst aan dat uw verklaringen uw algemene geloofwaardigheid fundamenteel ondermijnen, waardoor ook de rest van uw relaas met extra gestrengheid moet worden bekeken.

1. U legt inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af over uw identiteit en documenten.

- *U verklaart enerzijds dat de Griekse autoriteiten uw Palestijns paspoort zouden hebben afgenomen en later zouden hebben teruggegeven, en dat uw paspoort nu bij uw zus in België ligt (CGVS, p. 12). Anderzijds stelt u, wanneer u wordt geconfronteerd met verklaringen van de Dienst Vreemdelingenzaken, namelijk dat u uw paspoort zelf in zee zou hebben gegooid (verklaringen DVZ, vraag 25), dat u het document exact heeft laten namaken bij de ambassade in Griekenland, inclusief stempels (CGVS, p. 12, 13). U beweert verder dat u vroeger foto's had van het paspoort op uw gsm, maar dat u die kwijt bent geraakt omdat uw gsm gevallen is, een dusdanig stereotiepe verklaring dat hier bezwaarlijk geloof aan kan worden gehecht (CGVS, p. 13). Ambassades reiken in geval van verlies of vernietiging een nieuw paspoort uit met een nieuw paspoortnummer en maken geen exacte kopieën van eerder uitgegeven documenten, een gegeven dat algemeen geweten is. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook totaal niet geloofwaardig.*
- *Wat betreft uw documenten uit Griekenland, zoals uw ADET en paspoort, stelt u dat deze vernietigd zijn en u kan geen foto's voorleggen. Opmerkelijk is dat u wél een foto van uw Ausweis digitaal kon bewaren, wat aantoont dat u zich bewust was van het belang om officiële documenten te digitaliseren (CGVS, p. 13, 14).*

2. Uw verklaringen over de duur van uw verblijf in Griekenland zijn ongeloofwaardig.

- *Hoewel u stelt dat u in totaal acht maanden in Griekenland verbleef (CGVS, p. 10), blijkt uit uw eigen verklaringen dat u aankwam op 26 augustus 2023 en het land verliet op 11 maart 2024 – wat neerkomt op een verblijf van ongeveer 6,5 maand (CGVS, p. 9, 23; DVZ, verklaring DVZ, vraag 33). Daarnaast variëren uw verklaringen over de duur van uw verblijf op de verschillende locaties aanzienlijk. U stelt twee maanden in Mytilini gebleven te zijn, en op 30 oktober 2023 naar Athene vetrokken te zijn (CGVS, p. 10), waar u drie dagen bleef (CGVS, p. 15, 23). Vervolgens zou u naar Kreta gegaan zijn, waarvan u eerst vaagweg aangaf er vier, vijf of zes maanden te hebben verbleven, om dit vervolgens bij te stellen naar vier maanden (CGVS, p. 11, 15). Na twee maanden in Mytilini en vier maanden in Kreta stelt u dat u terugkeerde naar Athene voor tien dagen (CGVS, p. 11), waarna u verklaart in totaal vier maanden en tien dagen in Athene gebleven te zijn (CGVS, p. 15). Hier hoeft geen verdere toelichting bij: deze rekensom klopt eenvoudigweg niet.*

- *Uw verklaringen over het verkrijgen van uw documenten zijn ook bijzonder onsamenhangend en ongeloofwaardig. U stelt dat een organisatie in Athene een afspraak voor u maakte bij het politiekantoor, waarna u na een à twee maanden uw identiteitskaart kon ophalen (CGVS, p. 14, 15). Dit zou volgens u na uw verblijf op Kreta zijn gebeurd. Dit kan echter niet: volgens uw eerdere verklaringen kwam u eind augustus 2023 aan in Griekenland, ging u op 30 oktober naar Athene, en vertrok kort nadien naar Kreta, waar u volgens uw eigen verklaringen vier maanden verbleef. U keerde met andere woorden pas eind februari 2024 terug naar Athene en vertrok op 11 maart 2024 al naar België. Er kan dus, in de context van uw relaas, onmogelijk sprake zijn van een maandenlange procedure voor het verkrijgen van uw documenten in die korte periode.*
- *Bovendien blijft u zeer vaag en ontwijkend over wanneer u uw documenten ontving, of kwijtgeraakte. Zo verklaart u dat u vergeten bent wanneer u uw ADET en paspoort ophaalde (CGVS, p. 15-16), ondanks herhaalde vragen en de suggestie dat een schatting ook volstaat. U blijft volhouden dat u het vergeten bent, hoewel u aan het begin nog zelfzeker verklaarde dat u alle data kende (CGVS, p. 2). U verklaart zelfs dat u uw paspoort in april of mei 2024 heeft opgehaald, terwijl u toen al in België was (CGVS, p. 16). Nadat u wordt gewezen op de inconsistenties in uw verklaringen en de noodzaak om de waarheid te vertellen, probeert u zich te beroepen op geheugenproblemen, maar u legt daarvoor geen enkel medisch bewijs voor (CGVS, p. 16). Dergelijke verklaringen, zonder concrete ondersteuning, ondermijnen uw geloofwaardigheid in ernstige mate.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting (CGVS, p. 17-22), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe beperkte stappen heeft gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

- *U ondernam slechts beperkte inspanningen om huisvesting te vinden, en uw verklaringen blijven vaag en onbewezen. U stelt enkel dat u informeerde bij eigenaars van panden te huur en via andere jonge mannen, maar u legt geen enkel bewijs voor van concrete pogingen of contacten (CGVS, p. 21). Uw verklaring dat u één organisatie contacteerde die enkel gezinnen zou helpen, volstaat niet om aan te tonen dat u ernstig heeft geprobeerd om ondersteuning te verkrijgen (CGVS, p. 22). Bovendien is het een stereotiepe verklaring dat u geen bewijs van contact met organisaties heeft omdat uw gsm kapot gevallen is (CGVS, p. 22).*
- *U ondernam weinig gerichte pogingen om werk te vinden. U verklaart naar een interimkantoor te zijn geweest en daar ingeschreven te zijn, maar levert hiervoor geen enkel bewijs en haalt de stereotiepe uitleg aan dat dat op uw oude mail staat waarvan u het wachtwoord kwijt bent (CGVS, p. 22). In Athene beperkte u zich bovendien tot het rondvragen in de buurt van Omonia en Acharnon (CGVS, p. 20), wat moeilijk als een ernstige inspanning kan worden beschouwd. Bovendien zijn deze inspanningen enkel gebaseerd op uw eigen verklaringen. Ook uw verklaringen dat u in Kreta naar kleine supermarkten ging en via Google Translate op verschillende plaatsen om werk vroeg zijn louter blote beweringen die u niet aan de hand van enig bewijs kan aantonen. U verklaart ook nog dat u geen AFM of AMKA aanvroeg omdat u aan het werk was in Kreta, en daarom besloot om niet naar afspraken te gaan in het gemeentehuis (CGVS, p. 17). Nochtans werkte u slechts enkele dagen per week (CGVS, p. 17, 19). Hoewel u klaagde over een te laag loon en te weinig werk, ondernam u tijdens die periode in Kreta geen serieuze pogingen om ander werk te zoeken. Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op :*

https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

- *In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.*
- *U heeft geen noemenswaardige inspanningen geleverd om de Griekse taal te leren, wat nochtans essentieel is voor integratie en het vinden van werk, zoals u zelf aangeeft (CGVS, p. 4, 18, 19). Behalve één keer informeren naar taallessen in het opvangcentrum, werden er geen verdere stappen ondernomen (CGVS, p. 18). Dit gebrek aan initiatief ondermijnt uw bewering dat u zich buiten uw wil in Griekenland onmogelijk kon integreren.*

Bovendien staat uw voorgehouden situatie in Griekenland in schril contrast met de zelfredzaamheid die blijkt uit onderstaande bevindingen.

- *U wist telkens de juiste personen te vinden die u hielpen, voor uw reis, maar ook voor uw verblijf. Zo contacteerde u zelf een organisatie in Griekenland om u te helpen met uw documenten (CGVS, p. 14-15). U kon rekenen op liefdadigheid van uw vrienden en hun contacten om uw reis uit Gaza te financieren (CGVS, p. 7-8). Ook voor de oversteek van Turkije naar Griekenland kon u rekenen op mensen die u gaande weg leerde kennen om uw reis te financieren (CGVS, p. 8-9). Uw zus betaalde en regelde uw reis van Griekenland naar België (CGVS, p. 9-10). Dit wijst op het bestaan van middelen, keuzemogelijkheden en een zekere mate van zelfredzaamheid.*
- *U regelde zelf uw reis uit Gaza. U was in Griekenland in staat om zelfstandig naar een interimkantoor te gaan, vond zelf mensen die voor u konden tolken of gebruikte Google Translate om zich te behelpen (CGVS, p. 20). Ook ging u op eigen initiatief naar de ambassade in Griekenland om een 'nieuw' Palestijns paspoort aan te vragen (CGVS, p. 13). Dit bevestigt dat u in staat was om de nodige stappen te ondernemen wanneer u dat nodig achtte.*
- *In België heeft u gewerkt, ging u naar interimkantoren en u volgt u taallessen, wat erop wijst dat u wel degelijk in staat bent om stappen te ondernemen wanneer u daartoe gemotiveerd bent (CGVS, p. 4).*

Deze initiatieven bevestigen uw vermogen om zich aan te passen, te integreren en de nodige stappen te ondernemen om uw situatie te verbeteren. Dit toont aan dat u momenteel over voldoende zelfredzaamheid beschikt om bij terugkeer naar Griekenland op uw eigen benen te staan.

U verliet Griekeland slechts 5,5 maand na de toekenning van uw status. U verkreeg uw status op 28 september 2023 (document 1 blauwe map) en u verliet Griekeland op 11 maart 2024 (CGVS, p. 9). Volgens uw eigen verklaringen verkreeg u uw Griekse verblijfskaart en paspoort pas na uw terugkeer uit Kreta, waar u vier maanden verbleef (CGVS, p. 15). U kwam eind augustus 2023 aan in Griekenland, ging op 30 oktober naar Athene en vertrok kort nadien naar Kreta. Vier maanden later, eind februari 2024, zou u dus via een organisatie uw ADET en paspoort verkregen hebben. Aangezien u op 11 maart 2024 al naar België vertrok, volgt hieruit dat u slechts enkele weken na het bekomen van uw verblijfskaart en paspoort het land verliet. Dit wijst erop dat u geen serieuze inspanningen heeft geleverd om werk te zoeken of een toekomst op te bouwen in Griekenland.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van beroving door derden en racisme (vieze blikken), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling (CGVS, p. 17-18, 23-24).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Zo stelt u dat u een keer bij de politie melding probeerde te maken van het racisme, maar dat ze u wegstuurden omdat u de taal niet sprak. Nadien nam u geen verdere stappen meer (CGVS, p. 23). U gaat er

daarbij vanuit dat de politie u niet zal helpen omdat zij Grieks zijn en de kant van Grieken zullen kiezen, een blote bewering (CGVS, p. 23). U stelt ook dat u slachtoffer werd van een overval, waarbij u geld en documenten verloor, en dat de politie u niet hielp, zonder reden (CGVS, p. 24). De stelling dat u later met een tolk terugging maar dat men alsnog weigerde te luisteren, is een blote bewering. U ondernam verder geen enkele stap om dit alsnog aan te kaarten of op te volgen, en legde geen enkel bewijs voor van uw aanwezigheid op het politiekantoor.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, u stelt psychische problemen (slaapproblemen en stress) te hebben, waarvan u tot op heden ondanks verzoeken van het CGVS geen stavingsstuk aanleverde (CGVS, p. 3), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Het CGVS stipt verder aan dat u verklaarde dat u uw verblijfskaart (ADET), geldig tot 27.09.2026 en uw vluchtelingenpaspoort, geldig tot 18.01.2029, vernietigde in België (CGVS, p. 14-15). Het Commissariaatgeneraal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning vernietigt, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) "verloren" is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/ articles/4985619341335).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen in tempore suspecto dat u uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd heeft, zonder het te bewijzen. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 27.09.2026, is de AFM ook

geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.
Uw documenten kunnen deze bevindingen niet veranderen. Ze houden immers louter verband met uw identiteit, dewelke niet noodzakelijk in twijfel getrokken wordt.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw zus eveneens een beslissing tot niet ontvankelijk verzoek heeft genomen.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en u bijgevolg niet naar Gaza mag worden teruggeleid."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Europese Unie (hierna: Handvest), van oud artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat de commissaris-generaal de in oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet voorziene beslissingstermijn van vijftien werkdagen ruimschoots heeft overschreden. Volgens haar kon haar verzoek om internationale bescherming daardoor niet langer onontvankelijk worden verklaard op grond van die bepaling. Zij meent dat de bestreden beslissing bovendien het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de redelijke termijn schendt. Verder stelt zij dat niet wordt gemotiveerd waarom de wettelijke termijn niet werd nageleefd, zodat ook de formele motiveringsplicht wordt geschonden.

Voorts betwist verzoekende partij dat voldoende is aangetoond dat zij actueel nog internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek heeft verricht naar de geldigheid van haar beschermingsstatus en verblijfstitel, temeer daar zij Griekenland reeds in maart 2024 heeft verlaten. Volgens haar bestaan er indicaties dat haar status of de daaraan verbonden rechten niet langer actueel zijn. Zij vraagt dan ook dat bijkomende informatie zou worden ingewonnen bij de Griekse autoriteiten.

Verzoekende partij verwijst vervolgens naar de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake artikel 33, § 2, a) van richtlijn 2013/32/EU en betoogt dat zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling wegens de gebrekkige toegang tot huisvesting, werk, onderwijs, sociale ondersteuning en medische zorg. Zij stelt dat zij inspanningen heeft geleverd om haar leven in Griekenland op te bouwen, maar hierin niet is geslaagd en zich genoodzaakt zag het land te verlaten. Volgens haar toont de verwerende partij niet aan welke bijkomende stappen zij redelijkerwijze nog had kunnen ondernemen. Voorts benadrukt zij dat zij sinds haar vertrek uit Griekenland geen band, huisvesting of ander aanknopingspunt meer heeft in dat land.

Verder stelt de verzoekende partij dat haar situatie nog wordt bemoeilijkt door de grote administratieve problemen die zij zal kennen nu zij niet in het bezit is van een geldig Grieks verblijfsdocument. Zij wijst erop dat het voor haar niet mogelijk is om te bewijzen dat zij geen Griekse verblijfsdocumenten meer heeft nu zij geen negatief bewijs kan afleveren. Zij verwijst wat de problemen in Griekenland betreft naar het *"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023; het *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022 en het rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2023. De verzoekende partij betoogt dat uit deze rapporten duidelijk blijkt dat de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland de laatste jaren steeds moeilijker is geworden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidsdiensten. Zij stelt dat statushouders belangrijke obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot officiële documenten en zeker wanneer zij terugkeren geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden, waardoor het voor hen moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn.

Zij benadrukt het belang van het beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET), wat een voorwaarde is om een Grieks Fiscaal registratienummer (AFM) te krijgen, wat op zijn beurt nodig is om onder andere een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het beschikken over een AMKA is dan weer een voorwaarde om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. De verzoekende partij zet vervolgens uiteen dat het afleveren van een ADET verschillende maanden in beslag kan nemen en dat meerdere bronnen aangeven dat de situatie van statushouders in Griekenland nog precairder is dan deze van verzoekers om internationale bescherming en dat huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor ze risico lopen dakloos te worden (Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 32).

De verzoekende partij benadrukt dat uit de verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Begunstigden die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigden. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden (*"Country Report: Greece. Update 2022"* van AIDA/ECRE van 8 juni 2023, p. 222-225). Zij zet verder uiteen dat als de ADET vervalt, ook de AFM automatisch wordt gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. De verzoekende partij herhaalt dat het al dan niet beschikken over een geldige ADET dus een belangrijke factor is voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen en dat dit ook geldt voor begunstigden die terugkeren uit een EU-lidstaat.

De verzoekende partij besluit dat het onderzoek van de commissaris-generaal onzorgvuldig is gevoerd aangezien er niet blijkt dat er effectieve mogelijkheden zouden zijn voor haar om een menswaardig leven op te bouwen in Griekenland en zij buiten haar wil en persoonlijke keuzes om zal terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Zij wijst erop dat er voldoende is aangetoond dat in haar individuele geval er sprake is van een risico op een schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is. De voorwaarden voor de toepassing van oud artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet zijn daarom naar haar oordeel niet vervuld.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing te schorsen en te vernietigen zodat aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen bevolen worden en in subsidiaire orde haar te erkennen als vluchteling dan wel de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.4. De verzoekende partij voegt de bestreden beslissing en het bewijs juridische bijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Vraag tot inlichtingen

3.1. Op grond van oud artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, dat hem toelaat om bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich heeft uit te spreken door de partijen te doen overleggen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 15 oktober 2025 per elektronische post beide partijen gevraagd om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

3.2. De verwerende partij heeft op 16 oktober 2025 per elektronische post gereageerd en refereert via consulteerbare internetlinks naar de volgende rapporten: AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, 24 juni 2024; AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025; Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024; RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2024; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025; De Europese Commissie, Communication on the status of migration management in mainland Greece, 4 april 2025; CEDOCA, *COI Focus Grèce. Aide aux migrants*, 25 juli 2025 ; CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025; Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025; Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024 en Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24.

4. De aanvullende nota's

4.1. De verzoekende partij legt op 22 oktober 2025 overeenkomstig oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota neer. Deze omvat allerhande recente landeninformatie omtrent de algemene situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland, waaronder het "*Country Report: Greece. Update 2024*" van AIDA/ECRE van september 2025, het rapport "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, de publicatie "*No support for refugees returned to Greece*" van RSA van 20 maart 2025, alsook de COI Focus "*Griekenland: Helios+ en Helios Junior*" van 17 september 2025, telkens met vermelding van een consulteerbare internetlink. Zij verwijst ook naar informatie op websites van onder andere Heliospiti en Greece Refugee Info.

Zij meent verder dat aangetoond wordt dat zij wel degelijk in een situatie van verregaande deprivatie riskeert terecht te komen, in hoofdorde omdat zij behoort tot de kwetsbare sociale groep van Palestijnen en ondergeschikt en bijkomend omwille van haar individuele en persoonlijke kwetsbaarheden. Zij citeert uit een arrest van het Hof van Justitie van 4 oktober 2024 (in de gevoegde zaken C-608/22 en C-609/22, AH (C-608/22) en FN (C-609/22) tegen Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl) en verwijst naar een moeilijke psychische situatie, die eveneens samenhangt met de situatie in Gaza. Zij haalt in dat verband een verslag van Ulysse aan, maar dit wordt evenwel niet bijgevoegd.

Volgens de verzoekende partij is er op basis van de verklaringen, documenten en informatie die zij bijbrengt aanleiding over te gaan tot het verlenen van internationale bescherming. Zij verwijst in dit verband naar het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK) en recente arresten van de Raad.

4.2. De verwerende partij legt op 9 juni 2026 een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:
- "*COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*", gepubliceerd door Cedoca op 13 februari 2026 (internetlink);
- "*COI Focus. GRECE. Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", gepubliceerd door Cedoca op 31 maart 2026 (internetlink);
- *"COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025 (internetlink);
- "*Country Report: Greece. Update 2024*", gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 (internetlink);
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht, beschikbaar op https://www.bverwg.de/de/pm/2025/30 en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16.04.2025, beschikbaar op https://www.bverwg.de/de/160425U1C18.24.0;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024, beschikbaar op https://verwaltungsgerichtsbarkeit.hessen.de/presse/regelmaessig-kein-erneutes-asylverfahren-in-deutschland-nachschutzgewaehrung-in-griechenland;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24 beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2025/04/rk20250401_2bvr142524.html?nn=68112, samenvatting beschikbaar op https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Pressemitteilungen/DE/2025/bvg25-035.html?nn=68112;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025, beschikbaar op: https://www.bvger.ch/media-releases/370101ae-aee1-4906-af90-e64e187487bb/en/d-2590-2025_web.pdf.

4.3. De verzoekende partij legt op 10 juni 2026 een tweede aanvullende nota neer waarbij in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht door middel van een internetlink:
- Samenvatting op de website van de Raad over de arresten met nrs. 341 503, 341 504 en 341 505 van 20 februari 2026, uitgesproken in Verenigde Kamers; AIDA-verslag van september 2025 (met repliek van Griekenland); RSA, "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", 7 april 2025; RSA, "*No Support for refugees returned to Greece*", 20 maart 2025; RSA, "*Recognised refugees statistics in Greece: first half of 2025*", 30 september 2025; RSA, "*Recognised refugee statistics in Greece in 2025*", 23 maart 2026 en RSA, "*Recognised refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*", april 2026.

De volgende documenten worden aan de aanvullende nota toegevoegd en in de aanvullende nota toegelicht:
1. Brief gestuurd naar confrater L. door de RSA – Me M. M., Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegean (RSA), dd. 16.01.2026;
2. Europese Commissie, brief aan de staatssecretaris, Ares(2023)8268343, 04.12.2023 met bijlagen (annex 1 en annex 2).

In deze aanvullende nota verwijst de verzoekende partij naar de arresten van de Raad in Verenigde Kamers van 20 februari 2026, wordt de "*nieuwe*" nota van de verwerende partij van 16 januari 2026 bekritiseerd, wordt uitgebreid ingegaan op de vereiste van een actieve AMKA voor de toegang tot de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg, wordt gewezen op de lange duur van hernieuwingsaanvragen van de Griekse verblijfsvergunning (ADET) en wordt daarnaast ook landeninformatie bijgebracht over de situatie in Palestina.

4.4. De verzoekende partij legt ter terechtzitting een derde aanvullende nota neer waarbij in toepassing van oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht door middel van een internetlink:
- Samenvatting op de website van de Raad over de arresten met nrs. 341 503, 341 504 en 341 505 van 20 februari 2026, uitgesproken in Verenigde Kamers; AIDA-verslag van september 2025 (met repliek van Griekenland); RSA, "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", 7 april 2025; RSA, "*No Support for refugees returned to Greece*", 20 maart 2025; RSA, "*Recognised refugees statistics in Greece: first half of 2025*", 30 september 2025; RSA, "*Recognised refugee statistics in Greece in 2025*", 23 maart 2026; Update van artikel "*How to renew your Residence Permit*" op 7 april 2026 op de website 'Refugee Info Greece'; Update van artikel "*Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*" op 31 maart 2026 op de website 'Refugee Info Greece' en RSA, "*Recognised refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*", april 2026.

Zij voegt bij deze aanvullende nota een attest van haar psychotherapeut van 10 juni 2026 (stuk 1).

In deze aanvullende nota verwijst de verzoekende partij eveneens naar de arresten van de Raad in Verenigde Kamers van 20 februari 2026 en gaat zij in op de algemene situatie in Griekenland, in het bijzonder op de lange wachttermijnen bij het vernieuwen van de Griekse verblijfsvergunning (ADET) voor statushouders. Er wordt daarnaast ook landeninformatie bijgebracht over de situatie in Palestina.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

5.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 5 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 28 september 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot en met 27 september 2026. Haar reisdocumenten zijn geldig tot en met 18 januari 2029 (zie AD, map met landeninformatie, CEDOCA, Aanvraag Derde Landen, *Hellenic Republic, Ministry of Migration & Asylum, Information Request Reply*, 15 april 2024).

Het is niet betwist dat de verzoekende partij reeds internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus, heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

Waar de verzoekende partij zich de vraag stelt of zij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd. De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan de verzoekende partij zelf en niet aan het CGVS toe om het

bewijs te leveren dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. De verzoekende partij blijft hiertoe echter in gebreke. Er zijn geen ernstige indicaties dat zij thans in Griekenland niet langer deze internationale beschermingsstatus zou hebben. De verzoekende partij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat zij sinds maart 2024 niet meer in Griekenland woont en zij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat zij niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. De verzoekende partij brengt geen dergelijk bewijs bij. Door louter te betogen dat geen informatie voorligt waaruit blijkt dat haar status nog actueel is en erop te wijzen dat zij sinds maart 2024 niet meer in Griekenland woont, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus aldaar zou beschikken. Indien zij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan haar internationale beschermingsstatus omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het de verzoekende partij toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende internationale beschermingsstatus volstaat niet. Overigens kan nergens in de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen dat een loutere afwezigheid uit Griekenland, kan leiden tot de opheffing, beëindiging of intrekking van de verleende internationale beschermingsstatus, of de beëindiging van het daarmee gepaarde verblijfsrecht (AIDA/ECRE, "*Country Report : Greece. Update 2024*", september 2025, p. 244-248). In de hogervermelde brief van de Griekse autoriteiten van 15 april 2024 wordt bevestigd dat de verzoekende partij als vluchteling werd erkend. Er wordt geen melding gemaakt van het feit dat deze status ondertussen zou zijn ingetrokken of beëindigd.

In casu moet het verzoek om internationale bescherming worden behandeld op grond van het weerlegbaar vermoeden dat Griekenland het Unierecht en bijgevolg de uit de Verordening (EU) 2024/1347 voortvloeiende verplichtingen met betrekking tot de toekenning en beëindiging van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus respecteert.

Om deze reden werd het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk verklaard op grond van oud artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.4. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf*. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:
- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;

- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Verordening (EU) 2024/1347 die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

5.5. De verzoekende partij verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij vertrokken is uit Griekenland en er niet naar kan terugkeren omdat zij er moeilijkheden ondervond om huisvesting en werk te vinden, er geen ondersteuning kreeg, er geen taallessen kon volgen en zij er het slachtoffer werd van een beroving door derden en racisme (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 10-24).

5.6. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347/EU).

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder.

In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, onder andere, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, onder andere, toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights",* RSA/PRO ASYL, april 2026; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform TAXISnet (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 7-8, 20-24; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 8-18; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die

noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder.

Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 28-33).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asieldienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*"Country Report: Greece. Update 2024",* AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf word in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.37). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig

ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 33-39; "*Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs en pasfoto's. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 24-27).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.4).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van zestig miljoen euro en de bijstand van verschillende Ngo's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de

toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;

- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;

- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *"the European way of life"*, en vorming in sociale vaardigheden;

- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;

- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de *factsheet* van de IOM zijn er per 31 december 2025 negen HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Attica, Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (*Kéntro Ensomátosis Metanastón,* KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigden moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigden zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; *"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.46-47; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13). Verder is het op dit moment onzeker of de bovengenoemde ondersteunende diensten in het kader van HELIOS+ zullen worden voortgezet. Enerzijds hebben sommige regio's de inschrijving van nieuwe deelnemers en de indiening van huurovereenkomsten opgeschort. Anderzijds heeft de Griekse regering herhaaldelijk publiekelijk aangekondigd dat de huisvestingssteun aan personen die internationale bescherming genieten geleidelijk zal worden afgebouwd en dat de financiering niet langer aan huisvesting zal worden besteed. De Europese Commissie heeft om opheldering gevraagd

aan de Griekse overheden over de mogelijke afbouw van de huursubsidies in het kader van het HELIOS+-programma, doch het ministerie van Migratie en Asiel heeft nog geen reactie gegeven (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.47-48).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (*"COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior"*, 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van dertig dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van dertig dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 45).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.

Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262). De COI Focus "*Grèce Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*" van 13 februari 2026 verwijst naar informatie-uitwisseling tussen het CGVS en het Grieks Ministerie alsook naar de AMKA-verordening, waarvan een Engelse vertaling wordt opgenomen. De Focus stelt dat, uit het geheel van die informatie blijkt dat een geactiveerd AMKA-nummer geen voorwaarde is voor het uitoefenen van een legale beroepsactiviteit in Griekenland; een geldig ADET-nummer en een AMKA-nummer volstaan. Er wordt benadrukt dat er geen enkele verplichting is tot voorafgaande activering van het AMKA-nummer om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Daarenboven wordt in het meest recente rapport van RSA/PRO ASYL enkel aangegeven dat de begunstigde van internationale bescherming dient te beschikken over een AMKA ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.55).

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.

Waar de verzoekende partij in haar aanvullende nota de schending aanvoert van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS in verband met e-mailcorrespondentie waarnaar in de COI Focus wordt verwezen, meer bepaald de COI Focus "*Grèce Activation de l'AMKA et accès au marché de travail*" van 13 februari 2026, wordt het volgende gesteld. In zoverre haar kritiek in haar aanvullende nota zich richt op de informatie die op 27 oktober 2025 via e-mail werd verkregen van mevrouw M. door het CGVS, dient te worden opgemerkt dat deze niet langer relevant is. Uit lezing van de COI Focus Grèce "*Activation de l'AMKA et accès au marché de travail*" van 13 februari 2026, die vermeld wordt in de aanvullende nota van de commissaris-generaal, blijkt dat deze e-mail enkel

werd opgenomen om de achtergrond te schetsen van de nieuwe informatie die werd bekomen van de Griekse autoriteiten op 22 december 2025. Immers omdat het antwoord van mevrouw M. niet overeen leek te komen met de inhoud van de AMKA-verordening van december 2023, werd verdere verduidelijking gevraagd aan de Reception and Identification Service van de Griekse asieldienst op 31 oktober 2025. Wegens het uitblijven van een antwoord, nam de verwerende partij vervolgens op 19 december 2025 via e-mail contact op met de Governor of Asylum Service (het hoofd van de Griekse asieladministratie), de heer M.K., die op 22 december 2025 via email zijn antwoorden overmaakte. De kritiek in de aanvullende nota dat in strijd met artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de e-mailuitwisseling die daaraan ten grondslag lag niet werd meegedeeld, is aldus niet dienstig. De vragen die op 19 december 2025 door de commissaris-generaal aan de heer M.K. werden gesteld alsook de antwoorden die op 22 december 2025 werden verkregen, werden opgenomen in deze COI Focus. Hierin wordt ook de functie van de heer M.K. als hoofd van de Griekse asieladministratie aangeduid. Aldus bevat deze COI Focus alle elementen over de informatie die via e-mail werd verkregen en die volgens voormeld artikel 26 zijn vereist. Hierbij wordt nog aangestipt dat de via e-mail verkregen informatie opgenomen in de COI Focus niet werd verkregen om de feitelijke aspecten van een specifiek vluchtrelaas na te gaan, maar enkel de geldende Griekse wetgeving betreft. De COI Focus verschaft bijgevolg voldoende informatie over de bron waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. De antwoorden van 22 december 2025 bevatten verwijzingen naar Griekse wetgeving en naar Griekse overheidswebsites. Tevens wordt een Engelse vertaling bijgebracht van relevante Griekse wetgeving waarnaar wordt verwezen. Een schending van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

Het algemene beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging kan in deze zaak evenmin zijn geschonden. Uit het bovenstaande blijkt immers dat verzoekende partij over voldoende elementen beschikte om, indien nodig, met volledige kennis van zaken de door de verwerende partij overgelegde informatie met betrekking tot AMKA te betwisten.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

In de mededeling van de Commissie kan nog worden gelezen:

"*De capaciteit van het Griekse directoraat voor maatschappelijke integratie is versterkt door middel van het instrument voor technische ondersteuning van de Commissie, in het bijzonder met betrekking tot het ontwerp, de ontwikkeling en de invoering van hervormingen op het gebied van integratie. Bovendien is het ministerie van Migratie en Asiel bezig met het ontwerp van een onlineplatform voor sociale inclusie om de toegang van derdelanders tot de Griekse arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Dit is een aanvulling op andere initiatieven om de integratie van begunstigden van internationale bescherming op de arbeidsmarkt te bevorderen.*

Ook een project dat steunt op de herstel- en veerkrachtfaciliteit en sinds de tweede helft van 2022 wordt uitgevoerd, bereidt vluchtelingen voor op toetreding tot de arbeidsmarkt en bevordert samenwerking met bedrijven en andere belanghebbenden. Andere integratie-initiatieven zijn onder meer speciale banenbeurzen voor lokale werkgevers en begunstigden van internationale bescherming in de opvang- en identificatiecentra (georganiseerd in samenwerking met de UNHCR en de IOM) en het opzetten van centrale contactpunten om derdelanders informatie te verschaffen en gespecialiseerde diensten te bieden (door ESF+ gefinancierde centra voor integratie van migranten). Deze initiatieven leiden tot samenwerkingen en netwerken die begunstigden helpen contact te leggen met diensten en programma's voor maatschappelijke integratie en geven uitvoering aan activiteiten in het kader van maatschappelijke integratie die de sociale cohesie bevorderen.

Het ministerie van Migratie en Asiel heeft meer initiatieven op dit gebied aangekondigd, zoals de integratiebureaus in opvangfaciliteiten en speciale projecten uit hoofde van het Zwitsers-Griekse samenwerkingsprogramma 2023-2026. Bovendien werken de autoriteiten aan aanvullende integratiemaatregelen, met financiering die in de programmeringsperiode 2021-2027 beschikbaar is via het Europees Sociaal Fonds+.

De UNHCR is actief betrokken bij gerichte activiteiten om de integratie van vluchtelingen te bevorderen, met behulp van proefprojecten zoals een project in het kader van autorijden en verkeersveiligheid, taalcursussen voor volwassen vluchtelingen op de eilanden en hulp aan personen met een handicap bij het verkrijgen van toegang tot sociale voorzieningen. Het door de UNHCR beheerde ADAMA-centrum is een plek waar begunstigden praktische hulp, advies en bijstand kunnen krijgen bij het vinden van hun weg op de Griekse arbeidsmarkt. Daarnaast zijn er verschillende initiatieven op lokaal niveau, zoals de raden voor integratie van

migranten en vluchtelingen, die verschillende gemeenten in het leven hebben geroepen om activiteiten te ontplooien die burgerparticipatie mogelijk maken. Verschillende steden hebben het netwerk van steden voor integratie opgezet, dat informatie over goede praktijken voor de integratie van migranten en vluchtelingen plant, organiseert, invoert en uitwisselt. De gemeente Athene heeft het Atheens coördinatiecentrum voor migranten- en vluchtelingenkwesties opgericht om de samenwerking tussen de stad Athene en het maatschappelijk middenveld, internationale organisaties en de centrale overheid te vergemakkelijken" ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de voormalige richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. In 2023 heeft de Europese Commissie besloten een met redenen omkleed advies aan Griekenland te sturen (INFR(2022)2044), omdat het land bepaalde bepalingen van de kwalificatierichtlijn niet naleeft. In mei 2025, na beoordeling van het antwoord is de Commissie van oordeel dat Griekenland zijn verplichtingen uit hoofde van de kwalificatierichtlijn niet is nagekomen en heeft zij daarom besloten een met redenen omkleed advies uit te brengen. Griekenland heeft nu twee maanden de tijd om te reageren en de nodige maatregelen te nemen. Anders kan de Commissie besluiten de zaak voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.42).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. '*cash assistance*'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.41).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel

statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.43-44; "*Country Report: Greece. Update 2025*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Iedere statushouder in Griekenland heeft recht op gratis toegang tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

Wet 4368/2016 voorziet in het recht op gratis toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. De gezondheidszorg bestaat uit toegang tot publieke gezondheidszorg (openbare ziekenhuizen, openbare medische centra, gezondheidscentra, gemeentelijke klinieken) en sluit dus toegang tot private zorgaanbieders uit.

Artikel 33 van wet 4368/2016 garandeert gratis gezondheidszorg voor niet-verzekerde personen en kwetsbare groepen, wat betekent dat de Griekse overheid voorziet in de dekking van de medische kosten. De begunstigden die beroep kunnen doen op deze gratis gezondheidszorg worden nader omschreven in artikel 33, lid 2. Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) volgt dat hieronder vallen "*personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), die een geldige verblijfsvergunning hebben of wachten op een beslissing over een aanvraag tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging, of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat*" ((vrije vertaling, COI Focus "*Grèce, Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", 31 maart 2026, met Franstalige vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016: "*ix) les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou contentieux existe.*").

Artikel 33, lid 3 stipuleert dat de begunstigden in het bezit moeten zijn van een AMKA-nummer. Bijgevolg hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gratis openbare gezondheidszorg in Griekenland ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.56). Een statushouder zonder AMKA-nummer valt aldus niet onder artikel 33 van wet 4368/2016.

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigden onder artikel 33, lid 2, onder c) van wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot ziekenhuiszorg en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:

"(…)

ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011 (A 7)" (vrije vertaling, COI Focus "*Grèce, Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", 31 maart 2026, met Franstalige vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016: "*ix) Les bénéficiaires d'une*

protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011").

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt aldus dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang heeft tot publieke gezondheidszorg, ook indien deze persoon niet in het bezit is van een actieve AMKA. De wetgeving stelt namelijk expliciet dat voor specifieke categorieën van personen het bezit van een actieve AMKA niet vereist is voor het verlenen van verpleegkundige en medisch farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen. De begunstigde van internationale bescherming dient aan te tonen dat hij in het bezit is van een (a) geldige ADET, of (b) een attest dat aantoont dat de verzoeker een verlening van zijn ADET heeft aangevraagd. Het AIDA-rapport van september 2025 duidt namelijk dat om een hernieuwing van de verblijfsvergunning af te leveren, een '*attestation of application status*' wordt afgeleverd. Wat betreft de schriftelijke verklaringen aangaande het uitstel tot verwijdering (c) (*postponement of removal*), blijkt uit artikel 23 en 24 van de Griekse asielwet dat een verklaring aangaande en uitstel tot verwijdering enkel van toepassing is voor personen die een terugkeerbesluit (*return decision*) hebben ontvangen, en aldus in het kader van de beroepsprocedure tegen een negatieve beslissing, uitstel vragen van hun verwijdering van het grondgebied. Dit is niet van toepassing voor begunstigden van internationale bescherming die in het bezit zijn van een geldige ADET of een attest ter verlenging van hun verblijfsvergunning. (COI Focus "*Grèce, Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*", 31 maart 2026) Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dan ook dat statushouders met een AMKA-nummer, die evenwel nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en dus hun AMKA niet kunnen activeren, in principe worden uitgesloten van gratis toegang tot de publieke gezondheidszorg.

In het RSA/PRO ASYL rapport van april 2026 wordt aangegeven inzake de omzendbrief van november 2025 dat deze omzendbrief volstrekt ondoeltreffend gebleken is bij het wegnemen van de belemmeringen die door de AMKA-verordening worden opgeworpen. Integendeel, het aantal gevallen waarin gezondheidszorg werd geweigerd aan personen die internationale bescherming genieten en een inactief AMKA-nummer hebben, is juist toegenomen na de vaststelling van de omzendbrief. Enerzijds eist de omzendbrief dat personen die internationale bescherming genieten, documenten overleggen die vrijwel onmogelijk te verkrijgen zijn. In de omzendbrief wordt uitdrukkelijk vermeld dat de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorg voor personen die internationale bescherming genieten zonder een actief AMKA-nummer, een "*schriftelijke verklaring van uitstel van uitzetting overeenkomstig de bepalingen van artikel 24, lid 4, van wet L3907/2011*" is. Dit is een document dat door de Griekse politie wordt afgegeven aan personen die onderworpen zijn aan uitzetting uit Griekenland. In dit verband benadrukt de Griekse Ombudsman: "*De verwijzing in de omzendbrief […] naar een uitstel van uitzetting-certificaat afgegeven door de Griekse politie leidt alleen maar tot verwarring, aangezien personen die internationale bescherming genieten niet onderworpen zijn aan terugkeer- en uitstel van uitzettingprocedures, maar juist in het bezit zijn van een verblijfsvergunning".* Het onvermogen van erkende vluchtelingen die legaal in Griekenland verblijven om een certificaat van uitstel van uitzetting te verkrijgen, wordt bevestigd in zaken die door RSA worden vertegenwoordigd, waarbij het betreffende document zowel door de politie als door het ministerie van Volksgezondheid tevergeefs werd aangevraagd ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.57-59).

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription*" (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; COI Focus *"Grèce, Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*" van 31 maart 2026). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een ngo. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, "*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*", waarvan melding gemaakt in de COI Focus "*Grèce, Accès aux soins de santé et détention d'un AMKA*" van 31 maart 2026).

Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Europese Commissie, "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

De toegang tot de gezondheidszorg wordt in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.59-60; AIDA/ECRE, "*Country Report: Greece. Update 2024*", september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.12; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidzorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; *"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.10-14).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asieldienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt vijf dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. *"Alkyoni II"*) kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te

nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politiële en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een precaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.10-18 *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een "*certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus*" of een "*certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming*" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegensteling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt ("*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p. 21-22, "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of

hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*"Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, april 2026, p.62; "*Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *"wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*Ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *"alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart

2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54). Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

Voorts en in zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van verzoekers situatie aangezien hij in Griekenland reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in Griekenland.

De vraag die thans rijst is of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland als begunstigde om internationale bescherming zal worden blootgesteld aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

5.7. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 5 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 28 september 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) is geldig tot en met 27 september 2026. Haar reisdocumenten zijn geldig tot en met 18 januari 2029 (zie AD, map met landeninformatie, CEDOCA, Aanvraag Derde Landen, *Hellenic Republic, Ministry of Migration & Asylum, Information Request Reply*, 15 april 2024).

5.8. Er dient te worden nagegaan of de verzoekende partij geen specifieke elementen aanbrengt waaruit in haar hoofde een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken.

Het Hof van Justitie heeft niet heeft gedefinieerd welke elementen een "*bijzondere kwetsbaarheid*" vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij "*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*".

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de "*Algemene bepalingen*" in hoofdstuk VII van deze Verordening, getiteld "*Inhoud van de aan de internationale bescherming verbonden rechten en plichten van personen die internationale bescherming genieten*", als volgt luidt:
"*4. Wanneer bij de toepassing van dit hoofdstuk wordt vastgesteld dat een persoon bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld omdat het gaat om een minderjarige, een niet-begeleide minderjarige, een persoon met een handicap, een oudere, een zwangere vrouw, een alleenstaande ouder met een minderjarig of meerderjarig kind ten laste, een slachtoffer van mensenhandel, een persoon met een ernstige ziekte, een persoon met een geestesziekte of een persoon die folteringen heeft ondergaan, is verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld is blootgesteld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met die bijzondere behoeften."*

De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord "*bijvoorbeeld"* en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd.

Bovendien acht de Raad passend om rekening te houden met alle elementen die de verzoekende partij met betrekking tot haar persoonlijke situatie heeft aangebracht, daar uit voormeld artikel 20 blijkt dat er een *in concreto* toepassing dient gemaakt te worden van de bijzondere behoeften.

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet.

Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofde een "*bijzondere kwetsbaarheid*" aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij verklaart dat zij psychologische problemen heeft, namelijk slaapproblemen en stress, waarvoor zij al twee keer naar de psycholoog ging en medicatie neemt (AD, map DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland en map met bijkomende informatie, NPO, p. 3). Zij heeft hiervan in de loop van de administratieve procedure geen attest bijgebracht. Bij haar ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota voegt zij evenwel een attest van haar psychotherapeut van 10 juni 2026 (stuk 1). In dit attest wordt gesteld dat de verzoekende partij sinds 2 juli 2025 in begeleiding is en er sindsdien regelmatige therapeutische opvolging plaatsvond. De therapeut acht verdere psychologische begeleiding noodzakelijk en stelt dat de verzoekende partij lijdt aan een posttraumatische stressstoornis, depressieve klachten, een uitgesproken slaapproblematiek met ernstige nachtmerries en een verhoogde psychische kwetsbaarheid en stressgevoeligheid. Vooreerst kan worden opgemerkt dat de opsteller van dit attest geen psychiater of klinische psycholoog is en dus niet bevoegd is om een medische diagnose te stellen. Bovendien is het attest hoofdzakelijk gebaseerd op de verklaringen van de verzoekende partij tijdens de therapeutische gesprekken en op de observaties van de therapeut in kwestie in het kader van de begeleiding. Het attest bevat geen resultaten van een gestandaardiseerd psychodiagnostisch onderzoek en stelt evenmin een ernstige psychiatrische aandoening of cognitieve stoornis vast die gepaard gaat met een uitgesproken functionele beperking of een verlies aan zelfredzaamheid. Evenmin blijkt uit dit stuk dat de verzoekende partij psychiatrisch wordt behandeld of psychiatrisch werd opgenomen wegens een ernstige psychiatrische problematiek. Er wordt niet ontkend dat de verzoekende partij met psychologische problemen kampt. In het attest wordt vermeld dat de klachten die de verzoekende partij ervaart een duidelijke impact hebben op haar dagelijks functioneren, haar emotionele stabiliteit en draagkracht, doch wordt niet geconcretiseerd in welke mate haar psychologische problemen gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan niet blijken dat haar dagelijkse leven dermate ernstig beïnvloed wordt door deze klachten. Er kan niet blijken dat haar psychologische toestand haar zou verhinderen te werken. Zij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud in België te hebben gewerkt. Er werd haar echter gevraagd om taallessen te volgen omdat haar taalkennis niet voldoende was om te werken en om die reden is zij (tijdelijk) gestopt met werken. Op het moment van het persoonlijk onderhoud volgde zij taallessen (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 4-5). Hoewel uit het attest blijkt dat de verzoekende partij psychische klachten ervaart en baat heeft bij een verdere psychologische begeleiding, volstaat deze vaststelling op zich niet om te besluiten dat zij zich bevindt in een toestand van bijzondere kwetsbaarheid. Voorts kan uit het attest niet worden afgeleid dat de nodig geachte psychologische behandeling voor de verzoekende partij niet toegankelijk zou zijn in Griekenland.

De verzoekende partij maakt bijgevolg niet aannemelijk dat zij omwille van haar psychologische problematiek niet in staat zou zijn om, bij een terugkeer naar Griekenland, in haar levensonderhoud te voorzien en aldus het risico loopt terecht te komen in een toestand van verregaande materiële deprivatie. Uit niets blijkt dat zij dit niet zal kunnen doen bij haar terugkeer naar Griekenland, waardoor zij in de mogelijkheid is om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen. Haar psychologische toestand kan dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

De verzoekende partij argumenteert in de aanvullende nota neergelegd op 22 oktober 2025 nog dat zij behoort tot de kwetsbare sociale groep van Palestijnen uit Gaza. Hoewel er niet ontkend wordt dat de (oorlogs)situatie in Gaza invloed heeft op het mentaal welzijn van de verzoekende partij, volstaat dit niet om aan te tonen dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en

wordt niet concreet en op overtuigende wijze aangetoond (zie *supra*). Aangezien het verslag van Ulysse waarvan de verzoekende partij melding maakt in de aanvullende nota die werd neergelegd op 22 oktober 2025 niet wordt bijgevoegd, kan hiermee geen rekening worden gehouden.

Zij toont aldus niet concreet aan dat zij op heden kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die haar zelfstandig functioneren in belangrijke mate beïnvloeden. De verzoekende partij zet nergens *in concreto* uiteen in welke mate haar gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen.

Op basis van voorgaande kan aldus niet besloten worden dat de verzoekende partij nood heeft aan een complexe en regelmatige behandeling die in Griekenland niet voorhanden zal zijn en dat een (tijdelijke) onderbreking van dergelijke zorg een nefaste invloed zal hebben op haar mogelijkheden om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning. Zij toont niet aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen niet zou kunnen voltooien en in orde brengen. Waar zij de vereiste benadrukt van het aanleveren van zowel een bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland als een bewijs van werk of studies alvorens de AMKA wordt geactiveerd, maakt zij niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en zij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van een AMKA. De Raad herinnert er hierbij aan dat de verzoekende partij geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie en die het haar dermate moeilijk zou maken om zich staande te houden. Haar verblijfsvergunning (ADET) is ook nog geldig tot en met 27 september 2026 (zie "*Cedoca, aanvraag derde landen*" in het administratief dossier). Om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt moeten statushouders in de praktijk beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. Verder wordt er benadrukt dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en om desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Bovendien zal een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 49-51). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51, 67; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de criteria om als vluchteling erkend te worden of subsidiaire bescherming te verkrijgen. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Zij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij geen toegang zou hebben tot medische of psychologische zorgen in Griekenland. In dit verband wijst de Raad er vooreerst op dat na het

verkrijgen van haar ADET de verzoekende partij nooit duidelijke stappen heeft ondernomen om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, hetgeen haar recht geeft op medische zorgen in het land (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 17). Dit terwijl het aan haarzelf toekomt om haar persoonlijke administratie hiertoe te regelen. Zij brengt ook geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om een AMKA aan te vragen en deze te activeren (*supra*). Voorts wordt opgemerkt dat de verzoekende partij slechts verklaarde dat zij in Griekenland geen medische en/ of psychologische problemen had waarvoor zij zorg nodig had (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 24). Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in Griekenland geen toegang heeft tot medische zorg.

De verzoekende partij toont niet aan dat in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate zij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, zij hiervan verstoken zal blijven en zij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest.

Zoals reeds aangegeven is de ADET van de verzoekende partij nog geldig tot en met 27 september 2026 (zie "*Cedoca, aanvraag derde landen*" in het administratief dossier). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. De verzoekende partij verklaart dat zij niet meer beschikt over de originele, papieren versies van haar Griekse verblijfsvergunning en reisdocumenten. Zij zou haar Griekse documenten bij aankomst in België hebben verscheurd (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 13-15). Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door haarzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat de verzoekende partij deze documenten zonder meer zou hebben verscheurd en hiervan geen foto's of kopieën heeft genomen (*ibid.*). Zij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafde beweringen gezien geen attest van verlies voorligt. Los daarvan herinnert de Raad eraan dat haar Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is (*supra*). In de bestreden beslissing verduidelijkt de verwerende partij dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. De verwerende partij wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan en geeft ook de te volgen procedure mee: "*Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335)*."
Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien de verzoekende partij niet langer in het bezit zou zijn van haar geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien haar blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

In het verzoekschrift en de aanvullende nota's gaat de verzoekende partij in op de moeilijkheden die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland kunnen ondervinden bij het verlengen van hun verblijfsdocumenten. De verblijfsvergunning van de verzoekende partij is, zoals reeds herhaaldelijk gesteld, echter nog geldig tot en met 27 september 2026. Haar reisdocumenten zijn geldig tot en met 18 januari 2029 (zie "*Cedoca, aanvraag derde landen*" in het administratief dossier). Deze zijn dus nog enige tijd geldig waardoor de verzoekende partij niet dienstig kan verwijzen naar de problemen die zouden kunnen opduiken bij het verlengen van deze documenten. De Raad wijst er bovendien op dat de procedure voor de verlenging van de ADET al vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "*the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email*" (vrije vertaling: "*de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld*") (AIDA-rapport van september 2025, p. 236). De verzoekende partij kan bijgevolg in tussentijd al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals haar advocaat in België, om zich

hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen te leveren om de verlenging van haar ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor haar niet mogelijk is en de verzoekende partij toont niet aan dat zij haar ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen alsook een ADET en een Grieks paspoort zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat sinds 31 december 2020 een AFM automatisch wordt aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19-20: "*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben*."). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA- rapport, maart 2025, p. 21: "*the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed*"). Daar de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend na 31 december 2020 en ook daarna werd erkend als vluchteling, blijkt uit de objectieve landeninformatie dat ze wel degelijk in het bezit is van een geldige AFM. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 27 september 2026, waardoor haar AFM ook nog steeds geldig is.

De verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift niet in het minst concreet en inhoudelijk in op hetgeen (voor het overige) in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld, zoals o.a. dat zij Griekenland slechts 5, 5 maand na de toekenning van haar status verliet en slechts enkele weken na het bekomen van haar verblijfskaart en paspoort, zij slechts beperkte inspanningen ondernam om huisvesting te vinden en zij hierover vage verklaringen aflegde, zij weinig gerichte pogingen ondernam om werk te vinden en zij geen noemenswaardige inspanningen heeft geleverd om de Griekse taal te leren. Bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer blijven die vaststellingen, waaronder voorts ook de vaststellingen omtrent haar verklaring dat zij in Griekenland het slachtoffer is geworden van beroving door derden en racisme (vieze blikken) en dat zij inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over haar identiteit en documenten en dat haar verklaringen over de duur van haar verblijf in Griekenland ook ongeloofwaardig zijn, waardoor haar algemene geloofwaardigheid fundamenteel wordt ondermijnd en ook de rest van haar relaas met extra gestrengheid moet worden bekeken, onverminderd overeind.

Deze vaststellingen blijven, daar zij op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd door de verzoekende partij die hiertoe in haar verzoekschrift niet enige, laat staan ernstige poging onderneemt, gehandhaafd. De verzoekende partij beperkt zich immers in het verzoekschrift tot het verwijzen naar eerder afgelegde verklaringen en tot het louter (in het algemeen) beweren dat er in haar specifieke situatie onder andere een gebrek was aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid en onderwijs en dat zij verschillende initiatieven heeft genomen, maar er desondanks niet in slaagde om haar leven op te bouwen in Griekenland. Door verder louter te stellen dat de commissaris-generaal niet toelicht welke stappen zij dan nog concreet had kunnen nemen om haar leven er op te bouwen, tracht zij de verantwoordelijkheid van zich af te schuiven en brengt zij ook geen elementen aan die anders doen oordelen over haar persoonlijke situatie.

Er wordt door de Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen.

De verzoekende partij maakt niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband de verzoekende partij toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont, gelet op de korte periode dat zij er heeft verbleven na het ontvangen van haar beschermingsstatus en de juiste documenten, niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Zij toont niet aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest

elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Zoals door de commissaris-generaal terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, wist de verzoekende partij telkens de juiste personen te vinden die haar hielpen voor haar reis, maar ook voor haar verblijf en is zij in staat om stappen te ondernemen wanneer zij dat nodig acht of wanneer zij daartoe gemotiveerd is. De initiatieven die zij eerder al nam, zoals beschreven in de bestreden beslissing, bevestigen haar vermogen om zich aan te passen, te integreren en de nodige stappen te ondernemen om haar situatie te verbeteren. Zij moet dan ook in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in haar levensonderhoud te voorzien.

De verzoekende partij verwijst in de door haar neergelegde aanvullende nota's naar het gegeven dat statushouders in Griekenland slechts door een registratie binnen 24 maanden na hun erkenning beroep kunnen doen op ondersteuning in het kader van het Helios+-programma. De verzoekende partij kan in haar betoog allerminst ernstig worden genomen. Zij gaat immers volledig voorbij aan het feit dat het haar eigen beslissing was om Griekenland te verlaten minder dan 6 maanden nadat zij daar internationale bescherming heeft verkregen. Zij erkent zelf dat er na erkenning ondersteuning beschikbaar was via de Griekse instanties via het Helios+-programma, maar zij heeft ervoor gekozen geen gebruik te maken van deze hulp en het land vroegtijdig te verlaten. Deze keuze getuigt van een gebrek aan inspanning om haar leven in Griekenland op te bouwen en ondermijnt haar huidig betoog dat zij er bij terugkeer onvoldoende ondersteuning zou krijgen en uitgesloten zou zijn van dit programma. Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op de verwerende partij, terwijl de verzoekende partij zelf verzaakt heeft aan de rechten en voorzieningen die haar in Griekenland ter beschikking stonden. Dat de verzoekende partij bij terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios+-programma, omdat registraties maar mogelijk zijn tot twee jaar na de toekenning van de beschermingsstatus, toont verder geenszins aan dat de verzoekende partij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse overheden of hulp van organisaties. Haar betoog dat zij geen beroep meer zal kunnen doen op enige vorm van ondersteuning, ontbeert dan ook feitelijke grond.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij geen band met Griekenland heeft, maar zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing – waar zij geen afbreuk aan doet – toont zij niet aan dat zij serieuze inspanningen heeft geleverd om een toekomst op te bouwen in Griekenland. Het loutere gegeven geen band te hebben met Griekenland bereikt voorts niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 15 b) van de Verordening (EU) 2024/1347 te kunnen worden aangemerkt. Er kan wel worden aangenomen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van haar enige inspanning zal vergen om haar leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Waar de verzoekende partij stelt dat de ervaringen die zij in Griekenland had als verzoeker om internationale bescherming ervoor zorgden dat zij geen kansen zag om haar situatie te verbeteren, dient opgemerkt te worden dat toen haar werd gevraagd of zij problemen kende voordat zij de vluchtelingenstatus kreeg, zij verklaarde dat zij toen niets meemaakte (AD, map met bijkomende informatie, NPO, p. 17). Hoe dan ook is haar situatie als verzoeker om internationale bescherming niet langer representatief, daar zij op heden een begunstigde van internationale bescherming is en aan deze status de nodige rechten en plichten zijn verbonden. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om deze af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven. Ze blijft hier echter in gebreke.

Voorts voert de verzoekende partij ook geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing inzake de door haar neergelegde documenten. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift en de aanvullende nota's, waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar de verzoekende partij in gebreke blijft.

Er dient opgemerkt te worden dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtsorde geen precedentswaarde hebben waardoor de verzoekende partij in de aanvullende nota's niet dienstig kan verwijzen naar voorgaande arresten van de Raad.

De verzoekende partij toont niet aan dat haar situatie als statushouder in Griekenland er één was van of dat bij terugkeer naar Griekenland een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in zijn relevante rechtspraak.

Waar de verzoekende partij nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.
De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Zij maakt niet *in concreto* aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Daar de verzoekende partij internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. De verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar argumentatie in de aanvullende nota's en haar verwijzing naar de situatie in Palestina en naar het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK), waarbij duiding wordt gegeven bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat om, wanneer zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat waarbij de verzoeker reeds internationale bescherming werd verleend, niet dienstig. *In casu* ligt er immers geen ontvankelijk beschermingsverzoek voor zodat er geen verder onderzoek nodig is.

De verzoekende partij klaagt aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in oud artikel 57/6, §3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen niet heeft gerespecteerd. De Raad wijst er op dat dit een louter indicatieve ordetermijn betreft. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van oud artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet uitleg te verschaffen waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door oud artikel 57/6, §3, derde lid van voormelde wet gestelde termijn worden afgeleid dat het beschermingsverzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals de verzoekende partij suggereert in het verzoekschrift. Het overschrijden van die termijn van 15 dagen brengt immers geen verlies van bevoegdheid met zich mee (*cf.* RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om de ingediende verzoeken om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren (*cf.* RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c); RvS 30 juni 2022, nr. 14.948 (c); RvS 7 februari 2023, nr. 15.250 (c)). Bovendien toont de verzoekende partij nergens *in concreto* aan te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure. De verzoekende partij maakt een schending van oud artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de artikelen 2 en 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen bijgevolg niet aannemelijk.

5.9. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat zij buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terechtkomt of terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen laten gelden.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, ontoereikend zou zijn.

5.10. Het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van de verzoekende partij verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

5.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.12. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.13. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,

S. VANDEVORST M. RYCKASEYS